

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3554/04
12.01.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma - Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilaca AA i BB, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije broj 463-02-00197/2002-07 od 14.6.2004. godine, u predmetu gradskog građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 12.1.2006. godine doneo je

PRESUDU

Tužba SE ODBIJA.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca izjavljena protiv rešenja Odeljenja za stambene i građevinsko-komunalne poslove Opštinske uprave opštine 3vezdara, Beograd, broj SP-463-177/02 od 13.3.2003. godine kojim je odbijen kao neosnovan zahtev tužilaca za vraćanje oduzetog prava korišćenja nacionalizovanog gradskog građevinskog zemljišta k.p. VV.

U tužbi tužioci osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene materijalnog prava, povrede pravila postupka i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Smatraju da je prvostepeni organ u ponovnom postupku propustio da utvrdi potpuno činjenično stanje već je samo pribavio mišljenje Drugog opštinskog suda u Beogradu 27.2.2003. godine u pogledu pravnog osnova po kome je zemljište prešlo u državnu svojinu. Takođe ističu da u vreme donošenja drugostepenog rešenja stupio na snagu Zakon o planiranju i izgradnji kojim je u članu 86. predviđeno poništavanje rešenja o izuzimanju zemljišta koje nije privedeno nameni te je drugostepeni organ trebalo da primeni taj Zakon. Stoga predlažu da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu, ostajući u svemu pri razlozima iz osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove uprave stvari, našao da:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta ove upravne stvari proizlazi da je prvostepeni organ u ponovnom postupku ceneći sve primedbe drugostepenog organa po žalbi, doneo rešenje od 13.3.2003. godine kojim je odbio kao neosnovan zahtev tužilaca za vraćanje oduzetog prava korišćenja nacionalizovanog gradskog građevinskog zemljišta jer je u ponovnom postupku utvrdio da je navedeno zemljište prešlo u državnu svojinu po osnovu Zakona o nacionalizaciji te da nisu ispunjeni uslovi za primenu odredaba Zakona o građevinskom zemljištu.

Pravilno je prema nalaženju Vrhovnog suda Srbije postupio tuženi organ kada je bez povrede pravila postupka i kod potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odbio kao neosnovanu žalbu tužilaca izjavljenu na prvostepeno rešenje obzirom da Zakon o građevinskom zemljištu ne predviđa mogućnost povraćaja zemljište koje je izuzeto iz poseda ranijeg vlasnika po osnovu Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta iz razloga što u određenom roku nisu privedena nameni. Za svoju odluku tuženi organ dao je jasne, argumentovane i neprotivrečne razloge koje u svemu kao pravilne prihvata i Vrhovni sud Srbije.

Sud je cenio navode tužbe da je tuženi organ u žalbenom postupku trebalo da primeni odredbe Zakona o planiranju i izgradnji koji je u međuvremenu stupio na snagu, a čijim odredbama je propisano da organ uprave može da donese rešenje o povraćaju ranije oduzetog zemljišta koje nije privedeno nameni ali je našao da ovi navodi nisu osnovani.

Prema pravilima o vremenskom važenju zakona - zakon se primenjuje danom stupanja na snagu, ukoliko samim zakonom nije drugačije određeno. Pošto je članom 171. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS" br. 47/O3 koji je stupio na snagu 13.5.2003. godine), propisano da će se rešavanje zahteva za izdavanje građevinske dozvole, upotrebne dozvole i drugih zahteva za rešavanje o pojedinačnim pravima i obavezama, podnetih do dana stupanja na snagu ovog Zakona, nastaviti po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog Zakona, prema navedenom pravilu o vremenskom važenju zakona, Zakon o planiranju i izgradnji se primenjuje od dana

stupanja na snagu, jer prelaznim i završnim odredbama nije drugačije propisano. Iz navedenih razloga, tuženi organ, suprotno tužbenim navodima, nije mogao prilikom odlučivanja o osnovanosti tužiočeve žalbe da primeni odredbe Zakona o planiranju i izgradnji, pošto je tužilac zahtev za povraćaj parcele podneo nadležnom upravnom organu pre stupanja na snagu ovog Zakona.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 12. januara 2006. godine, U. 3554/04

Predsednik veća-sudija

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar

Jelena Tišma - Jovanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM